

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/354/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612221881
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2013:7612221881.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobkyne: I. Q., F.. XX.X.XXXX, T. U., W. XXX/XX, právne zastúpený JUDr. Jánom Burocim, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Chrapčiakova 7 proti žalovanému: Rapid life životná poisťovňa, a.s., Garbiarska 2, Košice, IČO: 31690904, právne zastúpený JUDr. Gabrielom Gulbišom, advokátom so sídlom v Košiciach, Nemcovej 22, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Arbitrážneho súdu Košice so sídlom Alžbetina 41, Košice spisovej značky 2C/100/2012 z 19.1.2012.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 276,23 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok z návrhu vo výške 99,50 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 7.11.2012 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp. zn. 2C/100/2012 zo dňa 19.1.2012 a náhrady trov konania. V návrhu uviedla, že uvedeným rozsudkom bola zaviazaná k zaplateniu žalovanému dlžnej pohľadávky a k náhrade trov konania vo výške 276,- eur. Rozhodcovský rozsudok jej bol doručený dňa 9.10.2012. V návrhu na začatie rozhodcovského konania žalovaná ďalej uviedla, že účastníci rozhodcovského konania uzatvorili platnú rozhodcovskú doložku. Poukázala na to, že rozhodcovská doložka, na základe ktorej súd rozhodol, je súčasťou Všeobecných poisťných podmienok v ich XV. časti a táto splýva s ostatnými podmienkami a k podpisu mu bola predložená na začiatku zmluvného vzťahu s podpísaním návrhu na uzatvorenie poisťnej zmluvy, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Rozhodcovská doložka je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Jej použitie predstavuje výkon práv v rozpore s dobrými mravmi. Rozhodcovská doložka znemožňuje spotrebiteľovi dosiahnuť rozhodovanie sporu inak než v rozhodcovskom konaní. Fakticky mu bola odobratá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Ako spotrebiteľ nemal možnosť výberu vzhľadom na splynutie rozhodcovskej doložky s ostatnými podmienkami. Rozhodcovská doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Na uvedenom nemení nič skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy obe zmluvné strany podpísali aj osobitné zmluvné dojednania odkazujúce na rozhodcovskú doložku. Rozhodcovský rozsudok formálne prevzal argumenty žalujúcej strany a nevyporiadal sa s inštitútmi zameranými na ochranu spotrebiteľa. Priemerný spotrebiteľ má problém porozumieť a v krátkom čase sa zorientovať a zvážiť dôsledky vyplývajúce z rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu. Rozhodcovská doložka predstavuje výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože nie súd,

ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch. Rozhodcovská doložka vyžaduje od žalobcu, aby sa podrobil rozhodcovskému konaniu, ktoré vopred určil dodávateľ. Zároveň navrhol, aby bola súdom odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského konania.

Na pojednávanie sa žalobkyňa nedostavila. Doručenie predvolania mal súd u nej riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola zachovaná a preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával v jeho neprítomnosti. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na podanom návrhu. Uviedol, že rozhodcovský súd nemal založenú právomoc na rozhodovanie vo veci vzhľadom na neprijateľnú zmluvnú podmienku - rozhodcovskú doložku vzhľadom na skutočnosti uvedené v návrhu. Poukázal zvlášť na to, že žalobkyňa nebola poučená o význame a účele rozhodcovskej doložky.

Žalovaný a jeho právny zástupca sa na pojednávania vo veci taktiež nedostavili, doručenie predvolania mal súd riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola zachovaná. Z týchto dôvodov súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával aj v neprítomnosti žalovaného.

Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 2C/100/2012 zo dňa 19.1.2012 vydaným Arbitrážnym súdom Košice bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému sumu 61,74 eur a nahradiť trovy konania vo výške 276,- eur. Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia rozhodcovský súd sa zaoberal svojou právomocou vo veci rozhodnúť a dospel k záveru, že jeho právomoc je daná. V odôvodnení konštatuje, že z písomného poverenia žalobcu z 1.1.2009 resp. z časti XV. predložených poisťných podmienok vyplýva, že poisťovňa určila na prejednanie všetkých sporov uvedený súd. Z osobitných dojednaní vyplýva, že rozhodcovská doložka bola krytá samostatným podpisom žalovaného (v tomto konaní žalobkyne), ktorý nebol povinný ju v rámci zmluvy ako celku podpísať. Žalovaný mal možnosť zmluvnú podmienku neprijať bez toho, aby to ovplyvnilo zvyšok poisťného vzťahu, mal teda možnosť úpravu časti XV. poisťných podmienok úplne vylúčiť. Na základe toho posúdil rozhodcovský súd rozhodcovskú doložku ako platnú. Rozhodcovská doložka neobsahuje ustanovenia, ktoré by mali žalobcu (v tomto konaní žalovaného) zvyhodňovať a tým spôsobiť nerovnováhu vo vzájomnom vzťahu v neprospech žalovaného.

Uvedený rozhodcovský rozsudok prevzala žalobkyňa do vlastných rúk dňa 8.10.2012, čo je zrejme z doručky predloženej rozhodcovským súdom. Rozhodcovský rozsudok č. 2C/100/2012 zo dňa 19.1.2012 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.10.2012.

Dňa 25.2.2008 bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená poisťná zmluva č. 4021590509 so začiatkom poistenia dňa 29.2.2008 a koncom poistenia dňa 29.2.2055. Zmluva v závere obsahuje vyhlásenie osoby, ktorá poisťnú zmluvu uzatvorila (žalobcu), že bola oboznámená so Všeobecnými poisťnými podmienkami pre životné poistenie, ktoré sú súčasťou tejto poisťnej zmluvy.

Všeobecné poisťné podmienky žalovaného predložené žalobcom spolu s poisťnou zmluvou č. 4021590509, v časti XV. s názvom Rozhodcovské konanie obsahujú rozhodcovskú doložku, kde podľa bodu 1 tohto článku, poisťovňa a poisťník sa dohodli, že všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom. Rozhodcovské konanie sa zásadne riadi zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších doplnkov s výlukami a odchylnou právnou úpravou vykonanou týmto článkom, štatútom rozhodcovského súdu a jeho rokovacím poriadkom. Podľa bodu 2 uvedeného článku pokiaľ poisťovňa nepoverí osobitnú právnickú osobu zriadením alebo výberom špecializovaného stáleho rozhodcovského súdu resp. nezriadi stály rozhodcovský súd, bude rozhodcovský súd vytvorený od prípadu k prípadu troma fyzickými osobami poverenými na výkon rozhodcu zo strany poisťovne. S uvedeným vyjadruje poisťník súhlas svojim podpisom na týchto všeobecných poisťných podmienkach.

Za všeobecnými poisťnými podmienkami, ktoré boli podpísané žalobkyňou dňa 25.2.2008 sú uvedené Osobitné zmluvné dojednanie č. 01/2007 k poisťnej zmluve č. 4021590509, kde podľa bodu 2 poisťník a poisťovňa vyjadrujú svojim podpisom vôľu v prípade vzniku akéhokoľvek sporu medzi zmluvnými stranami, že sa namiesto súdneho konania z dôvodu účelnosti, praktickosti a rýchlosti podrobia rozhodcovskému konaniu v zmysle XV. časti všeobecných poisťných podmienok. Osobitné zmluvné dojednanie sú podpísané žalobkyňou dňa 25.2.2008.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 40 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov podľa § 40 písm. a) a c), pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Poistná zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania dňa 25.2.2008, o nároku z ktorej rozhodoval rozhodcovský súd, je spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Z poisťnej zmluvy je zrejme, že žalovaný ako poisťovateľ konal v rámci predmetu svojej činnosti podľa výpisu z Obchodného registra. Žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže uzatvorila zmluvu ako fyzická osoba. Z predloženej poisťnej zmluvy, ani rozhodnutia rozhodcovského súdu nie je zrejme, aby žalobkyňa pri uzatváraní poisťnej zmluvy konala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačenej tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Týka sa to aj predmetnej veci, pretože poisťná zmluva bola vyplnená na vopred pripravenom predtlačenej tlačive, do ktorého boli len vpísané údaje týkajúce sa žalobkyne.

Žalovaný v konaní namietal nesplnenie procesných podmienok na rozhodnutie v tejto veci tunajším súdom. Vzhľadom na vyššie uvedené vo veci ide o spor, ktorý má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a návrh bol podaný žalobkyňou ako spotrebiteľom. Z toho dôvodu je podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch žalobkyňa oslobodená od platenia súdnych poplatkov pre toto konanie a teda námietka nesplnenia poplatkovej povinnosti žalobkyňou uplatnená žalovaným v písomnom podaní zo dňa 26.11.2012 nie je dôvodná. Žalovaný v priebehu konania namietal aj miestnu príslušnosť tunajšieho súdu na rozhodovanie vo veci. Miestna príslušnosť tunajšieho súdu je daná podľa § 88 ods. 2 posledná veta O.s.p.. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č. 11Co/69/2013-75 zo dňa 13.2.2013, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie tunajšieho súdu zo dňa 13.12.2012 o zamietnutí námietky žalovaného o miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu na konanie. Žalovaný uplatnil v konaní aj námietku podľa § 106 ods. 1 O.s.p. ku prednosti kompetencie rozhodcovského súdu pred kompetenciou všeobecného súdu, v dôsledku čoho navrhol konanie zastaviť pre nedostatok podmienky konania. K tejto námietke nedostatku právomoci súdu je potrebné uviesť, že predmetom konania je zrušenie rozhodcovského rozsudku, pričom podľa ustanovenia § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. je na uvedené konanie daná právomoc všeobecnému súdu. Táto právomoc všeobecného súdu na rozhodovanie v uvedenej veci je daná bez ohľadu na to, či zo strany účastníkov rozhodcovského konania bol alebo nebol daný odpor proti rozhodcovskému rozsudku. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že v konaní boli pre rozhodovanie vo veci tunajším súdom splnené všetky procesné podmienky konania.

Žalobkyňa sa podaným návrhom na začatie konania domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu neplatnej rozhodcovskej doložky. Návrh na začatie konania bol z jej strany podaný v zákonom stanovenej lehote 30-tich dní, čo je zrejme z toho, že predmetný rozhodcovský rozsudok bol žalobkyňi doručený dňa 8.10.2012 a návrh na začatie konania bol na tunajšom súde podaný dňa 7.11.2012.

Vykonaným dokazovaním má súd za to, že návrh bol podaný zo strany žalobkyne dôvodne. Dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. 2C/100/2012 je skutočnosť, že rozhodcovský súd rozhodol vo veci na základe neplatnej rozhodcovskej doložky.

Rozhodcovská doložka, na základe ktorej rozhodcovský súd rozhodol, je súčasťou všeobecných poistných podmienok. Konkrétne je uvedená v článku XV. všeobecných poistných podmienok s názvom Rozhodcovské konanie a v osobitných dojednaniach. Je tak súčasťou dlhého neprehľadného textu písaného malými písmenami a splyva s ostatnými podmienkami uvedenými vo všeobecných poistných podmienkach. Podľa rozhodcovskej doložky všetky vzájomné spory a sporné nároky z poistenia budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka tak znemožňuje poistenému - spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a núti ho v prípade sporu alebo sporných nárokov podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Tým mu je ako spotrebiteľovi odobratá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Uvedeným rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Význam rozhodcovskej doložky v porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je totiž osobitý a to z dôvodu, že táto rieši otázku kto v prípade sporu bude rozhodovať o právach a právom chránených záujmoch vyplývajúcich zo zmluvy. Cieľom rozhodcovskej doložky tak, ako je formulovaná v danom prípade je dosiahnuť, aby všetky prípadné spory medzi zmluvnými stranami boli prejednané výlučne rozhodcom a tým znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na smernicu Rady č. 93/13/EHS, ktorá uvádza niektoré nekalé podmienky vo svojej prílohe, kde podľa písm. q/ bod 1 tejto prílohy neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane. Podľa toho je teda neprijateľné, aby rozhodcovské konanie bolo dojednané ako výlučný prostriedok riešenia sporov z akejkoľvek spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka je tak poukazujúc na citované ustanovenie § 54 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou a teda je neplatná. Keďže rozhodcovská doložka v danej veci núti spotrebiteľa podrobiť sa v prípade sporu výlučne rozhodcovskému konaniu je aj v rozpore s dobrými mravmi a teda je neplatná aj podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Už len vzhľadom na uvedené skutočnosti je preto možné konštatovať, že rozhodcovský súd založil

svoju právomoc na neplatnej rozhodcovskej doložke a preto bolo potrebné rozhodcovský rozsudok č. 2C/100/2012 zrušiť.

Súd má tiež za to, že predmetná rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná tak, ako to tvrdil žalovaný. Žalovaný poukázal pritom na osobitné zmluvné dojednania, ktoré žalobca samostatne podpísal. V prvom rade súd poukazuje na to, že žalovaný nepreukázal skutočnosť, aby bola žalobkyňa riadne oboznámená so všeobecnými poistnými podmienkami. To, že žalobkyňa všeobecné poistné podmienky a osobitné zmluvné dojednania podpísala ešte neznamená, že žalobkyňa sa skutočne mala možnosť s týmito podmienkami aj oboznámiť. Všeobecné poistné podmienky, ale aj osobitné zmluvné dojednania sú písané malými písmenami, obsahujú množstvo právnickej terminológie. Je nemožné, aby žalobkyňa ako priemerný spotrebiteľ mala možnosť si ich prečítať a aby pochopila ich text v krátkej dobe, bez možnosti sa s nimi vopred riadne oboznámiť. Uvedené je zrejmé z toho, že všeobecné poistné podmienky a osobitné zmluvné dojednania boli žalobkyňou podpísané v deň uzatvorenia poistnej zmluvy resp. spolu s poistnou zmluvou, keďže je v nej výslovne uvedené, že jej súčasťou sú všeobecné poistné podmienky. Na uvedenom nemení nič skutočnosť, že žalobkyňa podpísala samostatne aj osobitné zmluvné dojednania odkazujúce na rozhodcovskú doložku, ktoré sú len pokračovaním predtlačeneho formulára poistných podmienok. Zo strany žalovaného nebolo preukázané jeho tvrdenie, že žalobkyňa ako spotrebiteľka mala možnosť odmietnuť podpísať rozhodcovskú doložku bez toho, aby tým bol dotknutý zmluvný vzťah, táto skutočnosť nevyplýva zo zmluvy, ani zo Všeobecných poistných podmienok a ani z osobitných zmluvných dojednaní.

Rozhodcovská doložka tak, ako je uvedená vo všeobecných poistných podmienkach je neplatnou aj z dôvodu, že subjekt, ktorý má rozhodovať v rozhodcovskom konaní je oprávnený určiť výlučne žalovaný. Uvedené taktiež spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov rozhodcovského konania v neprospech spotrebiteľa. V prípade takého výberu, ktorý nie je dohodou oboch strán, totiž zvlášť vznikajú pochybnosti o neobjektívnosti rozhodovania v rozhodcovskom konaní. V danej veci sa rozhodcovské konanie uskutočnilo na rozhodcovskom súde podľa výberu žalovaného bez toho, aby tento výber mala žalobkyňa možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na Nález Ústavného súdu SR č. II. ÚS 499/2012, ktorým bolo rozhodnuté o zrušení uznesenia Najvyššieho súdu SR v obdobnej veci na základe sťažnosti žalovaného pre porušenie ústavných práv. Predmetná vec sa dotýkala identickej rozhodcovskej doložky ako v tomto prípade. Podľa názoru tunajšieho súdu uvedené rozhodnutie nie je aplikovateľné v tomto konaní poukazujúc na to, že sa týka exekučnej veci, ako aj na to, že rozhodnutie Ústavného súdu SR sa týka hlavne procesných pochybení a nezaoberá sa platnosťou resp. neplatnosťou rozhodcovskej doložky vo všeobecných zmluvných podmienkach žalovaného.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že rozhodcovská doložka v článku XV. všeobecných poistných podmienok a osobitných zmluvných dojednaniach je neprijateľnou podmienkou a teda absolútne neplatnou zmluvnou podmienkou vzhľadom na jej rozpor s ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách a ustanoveniami Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Rozhodcovský súd preto nemohol rozhodnúť na základe tejto doložky a teda nemal právomoc vo veci konať. Súd preto návrhu žalobkyne vyhovel a predmetný rozhodcovský rozsudok zrušil.

Žalobkyňa v žalobnom návrhu žiadala o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku sp. zn. 2C/100/2012. o tomto návrhu bolo už v konaní rozhodnuté uznesením č. 9C/354/2012-81, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.8.2013.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia. Trovy boli priznané žalobkyňi, ktorá bola v konaní úspešná. Žalobkyňa si uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 402,63 eur. Trovy jej boli priznané vo výške 276,23 eur a pozostávajú z trov právneho zastúpenia určených podľa

vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Hodnota jedného úkonu právnej služby bola určená podľa § 11 ods. 1 uvedenej vyhlášky. Žalobkyni bola priznaná náhrada trov za tieto úkony právnej služby:

- príprava a prevzatie zastúpenia dňa 6.11.2012 (§ 14 ods. 1 písm. a/) vo výške 58,69 eur,
- podanie žalobného návrhu dňa 6.11.2012 (§14 ods. 1 písm. b/) vo výške 58,69 eur,
- vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo dňa 16.1.2013 (§ 14 ods. 3 písm. b/) vo výške 30,04 eur,
- vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo dňa 26.4.2013 (§ 14 ods. 3 písm. b/) vo výške 30,04 eur,
- účasť na pojednávaní dňa 24.9.2013 (§ 13a ods. 1 písm. d/ vyhlášky účinnej od 1.7.2013) vo výške 60,08 eur.

t.j. spolu odmena vo výške 237,54 eur. Trovy právneho zastúpenia ďalej pozostávajú z režijného paušálu (§ 15 písm. a/) za dva úkony v roku 2012 po 7,63 eur a tri úkony v roku 2013 vo výške po 7,81 eur t.j. spolu režijný paušál vo výške 38,69 eur. Spolu trovy právneho zastúpenia tak predstavujú sumu 276,23 eur. Súd nepriznal žalobkyni náhradu trov za písomné podanie zo dňa 30.11.2012, ktoré neobsahuje vyjadrenie vo veci samej - ide len o oznámenie súdu na základe výzvy na predloženie listinných dôkazov.

Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Žalobkyňa je pre toto konane oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z.z. a súd jej návrhu vyhovel. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania. Výška súdneho poplatku bola určená podľa položky 1 písm. b/ sadzovníka súdnych poplatkov t.j. vo výške 99,50 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Zb. v znení neskorších predpisov. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, môže podať návrh aj na súdny výkon rozhodnutia.